

זוהר בשלח (דף ס"ד).

אלמלי ידעו הרשעים שזאת הצור מזומנת לעורר עליהם ולהעניש להם, היו נמנעים מלחטוא לפנייה

צור ילדך תשי וגו', א"ר חייא מי הוא צור, כמש"כ הצור תמים פעלו, ואלמלי ידעו הרשעים שזאת הצור מזומנת לעורר עליהם ולהעניש להם^[נח] היו נמנעים מלחטוא לפנייה, אלא רפה היא בעיניהם, כיון שאין מעינים בה ואין מבינים בדרכיהם, ולכך צור ילדך תשי, רבי אבא אמר יש צור ויש צור, מצד צור העליון יוצא צור אחר, ואיזהו צור העליון, צור כל הצורים^[נט] ומי היא, זו שהולידה את ישראל, שנאמר צור ילדך תשי, שהרי מצד צור העליון שלמעלה יצא צור אחר, מצד האם יצאה הגבורה^[ס] ויתכן זה כמו שאמר רבי אלעזר, כתוב (תהלים ק"ו) מי ימלל גבורות ה' ישמיע, מהו גבורות ה', להכליל האם העליונה מהכל^[סא] שאף על פי שאין היא דין, נמצאים ממנה דינים, שהרי מצדה גבורה נמצאת, ולפיכך נקראת צור עליונה, ותשכח אל מחולליך, זו הארת האב^[סב] ומה היא זה חסד העליון שהוא הארת האב.

זוהר קדושים (דף פ"ג):

אדם העושה מצווה, זאת המצוה עולה ועומדת לפני הקדוש ברוך הוא ואומרת אני מפלוני שעשאתי

וירא ה' וינאץ מכעס בניו ובנותיו, א"ר חייא בוא וראה אדם העושה מצווה, זאת המצוה עולה ועומדת לפני הקדוש ברוך הוא ואומרת אני מפלוני שעשאתי, והקדוש ברוך הוא מושיבה לפניו להשיגח בה כל יום להטיב לו בעבודה, ואם עובר איש על דברי התורה, עבירה זו עולה לפניו ואומרת אני מפלוני שעשאתי, והקדוש ברוך הוא נותן לה מקום ועומדת שם להשיגח בה לענשו, זה שכתוב וירא ה' וינאץ מכעס בניו ובנותיו, מהו וירא, ראה מה שעומד לפניו, ואם חוזר בתשובה מה כתוב (שמואל ב' י"ב) גם ה' העביר חטאתך לא תמות, שהעביר עבירה ההיא מלפניו, כדי שלא יסתכל בה למען ייטיב לו.

זוהר זיו הזוהר
נח. זו מלכות מדת הדין הנקראת בשם אלהים. מלכות. **סא.** זו בינה. **סב.** זה הארת עול
נט. צור העליון זו בינה אמא עלאה. **ס.** זו האצילות.

זוהר ויקהל (דף רט"ז).

את ה' אלהיך תירא מהו מאלהיך, אלא סוד הוא מאלהיך ודאי

כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתי, פתח רבי שמעון ואמר כתוב (דברים י') את ה' אלהיך תירא אותו תעבד, וכתוב (ויקרא י"ט) ויראת מאלהיך, מקרא זה כך היה לו לומר ויראת את אלהיך, לפי שהרי כתוב את ה' אלהיך תירא מהו מאלהיך, אלא סוד הוא מאלהיך ודאי, מהמקום ההוא המחובר והסובב להמוח שבפנים, וזה הוא מאלהיך, יראה זו לירא אותו שהרי שם שורה הדין, ואותו הדין הוא שנשתלשל מתוך הדין העליון למקום הזה [ס] שלשה גונים של אש יש כאן, אש הראשון הוא אש המקבל את האש בשמחה, ושמחים זה בזה באהבה, אש השני הוא האש שכתוב בו (יחזקאל א') ונגה לאש, שנראה בו נגה, וזה הוא האש הפנימי שעומד תוך האש בשמחה כמו שנתבאר, אש השלישי הוא האש שמבחוץ הסובב לנגה ההוא, ובאש הזה מתחלת יראת הדין להכות הרשעים, ואף על פי שלמדנו שארבעה גונים של אש הם ושאותן הארבעה אחד הם, אמנם כאן באש ההוא שאמרנו מתחלת יראת הדין. ועל כן כתוב ויראת מאלהיך, מאותו העונש שלו, וביראה ההיא צריך לשים מחשבתו ביראה ואהבה כאחד, לירא בצד הזה ולאהוב בצד הזה באותן הגונים שאמרנו, ואותה היראה היא יראת העונש, כי מי שעובר על מצות התורה נענש מצד ההוא, שכאשר מתחיל צד ההוא להכות אינו שוכך עד שמכלה אותו מעולם הזה ומעולם הבא, ולפיכך נצרך לירא מאותו האש שיראה שורה בו, וממנו נתפשט לחוץ של אלהים אחרים, וע"כ כתוב (שופטים ו') לא תראו את אלהי האמורי, שאסור לירא ממנו, ואותו אש היראה שאמרנו הוא קודש ונשתתף בקדושה, וזה הוא הסובב לנגה ההוא שאמרנו, ואותו האש האחר שמבחוץ הוא שמתחבר באש הזה לפעמים, ולפעמים מרוחק ממנו ואינו מתחבר עמו, וכאשר גורמים האנשים שנתחבר באש הזה, אז הוא אש של חשך, שמחשיך ומכסה האור של אותן האחרים, וסימנך ואש מתלקחת, ולא שעומדת כך תמיד, וזה נתבאר, אחר כך מדת האהבה כמו שביארו שאהבה שורה לאחר היראה.

מי שעובד מתוך אהבה נדבק למקום עליון למעלה, ונדבק בהקדושה של עולם הבא

וסוד הדבר כיון ששורה יראה על ראש האדם נתעורר אחר כך אהבה שהיא בחינת ימין, כי מי שעובד מתוך אהבה נדבק למקום עליון למעלה, ונדבק בהקדושה של עולם הבא, לפי שהוא עולה להתעטר ולהדבק בצד הימין, ואפשר תאמר שהעבודה שהיא מצד היראה אין היא עבודה, לא כן עבודה יקרה היא, אבל אינו עולה להדבק למעלה, וכאשר עובד מאהבה עולה ונתעטר למעלה ונדבק בעולם הבא, וזה הוא האדם המזומן לעולם הבא,

זיו הזוהר
סג. לפי זה יפורש מאלהיך כלומר מהאש שנשתלשל ונתפשט עד למטה מן אש הגבורה והדין של מדת המלכות.

אשרי חלקו, שהוא שולט על מקום היראה, שהרי אין מי שישלוט על מדרגת היראה אלא האהבה שהוא סוד הימין.

זוהר האזינו (דף רצ"ח)

התורה כלה שמותיו של הקדוש ברוך הוא היא

לו חכמו ישכילו זאת, א"ר יוסי כל אלו המקראות כאן תוכחת הם שהוכיח משה לישראל, מלבד שם הקדוש שהוא שנתגלה בהתחלת דבריו, א"ר אבא ואפילו מה שהוכיח לישראל בכלל שם הקדוש הוא, שאין דבר בתורה יוצא מכלל שם הקדוש, שהתורה כלה שמותיו של הקדוש ברוך הוא היא, ואלו המקראות ידועים הם, אבל לפי ששמו של הקדוש ברוך הוא נרשם בפרשה זו, נצרכתי [להודיע שהוא] עד כאן, וכאן מה שכתוב לו חכמו ישכילו זאת, זא"ת ודאי^[סד] והרי בכמה מקומות נתבאר זה, שאם ישראל ידעו זאת, איך זא"ת ההיא אוחות בדיניה להפרע מן הרשעים, יבינו לאחריתם ויהיו נזהרים מלחטוא לנגדה, כמו שכתוב (איוב כ') וארץ מתקוממה לו.

איכה ירדוף אחד אלף ושנים יניסו רבבה

דבר אחר לו חכמו ישכילו זא"ת, שהיא מקושרת בהם בישראל, כאשר שומרים מצות התורה ויושבים עמה בשלום, ויבינו שעזרת זא"ת ההיא עמהם להפרע משנאהם, וישראל שהם המעט בין העמים יבינו, איכה ירדוף אחד אלף ושנים יניסו רבבה [משונאיהם העמים עכו"ם], ומי גרם להם כך, זא"ת ההיא ששרתה ביניהם בשלום כאשר מקיימים מצות התורה, ולעולם לא תסיר מהם מלעשות להם נמות בשונאיהם.

כל זמן שיתחייבו ישראל יפלו בגלות וישתעבדו בהם שונאיהם, ולפיכך צורם מכרם ודאי, וה' הסגירים, שהסכים על ידו

אם לא כי צורם מכרם וה' הסגירים, מפני מה כי צורם מכרם, מפני שצור ילדך תשי, שהתקונים אינם שרויים כראוי במקומותם, רבי יהודה אמר אם לא כי צורם מכרם, זה אברהם, כמו שביארנו כמו שביארנו שאמר אברהם יתחייבו ישראל להיות בגלות, ולא יכנסו לגיהנם, כי שתי אלה גלות וגיהנם לא יסבלו ישראל, והקדוש ברוך הוא הסכים על ידו, שכל זמן שיתחייבו ישראל יפלו בגלות וישתעבדו בהם שונאיהם, ולפיכך צורם מכרם ודאי, וה' הסגירים, שהסכים על ידו.

מפני מה הוכיח להם משה בשירה זו כך מפני שהם עתידים ליכנס לארץ ולהשרות ביניהם השכינה

למדנו שאמר רבי יהודה מפני מה הוכיח להם משה בשירה זו כך^[סה] מפני שהם עתידים ליכנס לארץ ולהשרות ביניהם השכינה, ולפיכך להם בשביל [זא"ת] ההיא, א"ר יצחק בשני מקומות בא הקדוש ברוך הוא להוכיח להם לישראל, ואומות העולם שמחים,

זוהר האזינו * זיו הזוהר * פרשת האזינו * דף היומי * יום ה' * סד. זו השכנה הקדושה שעליה כתוב מאת ה' היתה זאת. סה. פירוש, שהוכיחם ביותר בדבר כבוד השכינה הזאת.

אחד, שכתוב (הושע י"ב) וריב לה' עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו וגו', שומעים אומות העולם ושמחים, שאומרים עכשיו יכלו מן העולם, כאשר רואה הקדוש ברוך הוא שהם שמחים מה כתיב אחר כך, בבטן עקב את אחיו וגו', כאשר שומעים כך אומרים זאת היא תשובה וזאת היא תוכחה, משל לאשה שהיה לה ריב עם בנה, הלכה להקביל עליו בפני השופט, ראתה שהשופט דן דיני נפשות, מהם להלקות, להתלות, להשרף אמרה וי מה אני עושה מן בני, כאשר סיים השופט את הדין אמר לאשה ההיא, אמור מה עשה לך בנך, אמרה מוחל אני לו^[ט].

זוהר שמיני (דף מ).

ישראל קדושים כל חיי עולם שנוחלים הכל תולה באותו עולם הבא, לפי שהוא חיים של הכל למעלה ולמטה

אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם, א"ר יצחק זכאים הם ישראל שהם קדושים, והקדוש ברוך הוא רוצה לקדשם, בוא וראה ישראל קדושים כל חיי עולם שנוחלים הכל תולה באותו עולם הבא^[ט] לפי שהוא חיים של הכל למעלה ולמטה, והוא המקום שיין המשומר נמצא, ומשם יוצא חיים וקדושות לכל, ויין של ישראל בעבור יין ישראל אחר הוא^[ט], וזה בזה תולה, שהרי ישראל שלמעלה ממנו נוטל חיים, ולפיכך נקרא עץ חיים, עץ מהמקום ההוא שנקרא חיים, ומשם יוצא החיים, וע"כ מברכים לו להקדוש ברוך הוא ביין, ויין של ישראל למטה כדמיון הזה, עובד עכו"ם שהוא טמא וכל מי שיקרב אצלו נטמא, כשהוא יקרב [ויגע] ביין של ישראל הרי נטמא ונאסר, כל שכן זה היין שהוא עשאו, ולא זה בלבד אלא כל מה שישראל עושים למטה, הכל הוא כעין דוגמא שלמעלה, כל שכן יין שעומד במקום עליון כעין יין המשומר, לפיכך ישתו ישראל יין של יהודי שנעשה בקדושה כראוי, כדמיון הישראל שלמעלה ששותה ונשתרש ונתברך ביין עליון הקדוש ההוא, ואל ישתה ישראל יין שנעשה בטומאה מצד של טומאה, שהרי בו שורה רוח של טומאה, ומי ששותה אותו נטמא רוחו ונטמא גופו, ואין הוא מצד ישראל, ואין לו חלק בעולם הבא, שהרי אותו עולם הבא יין המשומר הוא, וע"כ ישראל קדושים צריכים להשמר בזה יותר, לפי שהיין מקושר בהמקום של עולם הבא, ולפיכך ביין נתברך הקדוש ברוך הוא יותר מהכל, לפי שהוא משמח לצד של בחינת שמאל^[ט] ומתוך השמחה שלו נכלל בימין, וכאשר נעשה הכל ימין אז שם הקדוש בשמחה^[ט] וברכות נמצאות בכל העולמות, ובעשיה שלמטה נתעורר עשיה שלמעלה, ולכך מכונים יין לברכה כנגד היין שלמעלה, ולפי שהוא משומר למעלה צריך לשמר למטה, וכל שמירתו תוספת קדושה היא לישראל, ומי שפוגמו למטה ע"י צד הטומאה נטמא הוא בעולם הזה^[ט] ואין לו חלק בעולם הבא, שהוא המקום שיין

זיו הזוהר

סו. משל זה מבואר יותר במדרש רבה אמור פרשה **סז.** בעולם הבא שנקרא יין המשומר. **ע.** שנשפע להמלכות שפע של רחמים. **עא.** כי **סח.** זה התפארת שנקרא ישראל דלעילא שיונק החיים מן הבינה. **סט.** זו מידת הגבורה. **עא.** כי יין נסך מביא לזנות.

המשומר ההוא שורה, הוא לא שמר אותו לכן הוא לא יהיה נשמר לעולם הבא, הוא טמא לו לכן יטמאו לו בעולם ההוא, ולא יהיה לו חלק ביין ההוא של עולם הבא, זכאים הם ישראל שמקדשים עצמם בקדושה עליונה, ושומרים מה שנצרך להשמר, ומקדשים למלך בשמירה עליונה הזו, זכאים הם בעולם הזה ובעולם הבא.

